

پانیل حذف و رشد مجدد باکتریایی شاخص الودگی مذووعی سالمونلا

در آبها می کرد تصفیه شده با استفاده از

دانه کسائی مورینگا او لیفرا

بیژن بینا
عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه اصفهان

شنبه ۱۰ بهمن

۱۴۰۰ / ۰۲ / ۲۷

خلاصه:

مقدمه: در خلال بعضی از ماههای سال، بخصوص بین مرداد تا آبان ماه رود نیل خصوصاً در قسمت شمال خرطوم به علت بارندگی شدید به شدت کدر و آلوده می شود (Money & Hafez, 1974, Ramadan, 1972)

شدت دورت گاهآتا (FTU) ۴۰۰۰ گزارش شده است (Jahn & Elfadil, 1984).

زنان مناطق روستایی در جوار رود نیل که به دلایل مختلف مجبور به استفاده از آب این رودخانه جهت مصارف خانگی و آشامیدنی هستند قرنهاست که به روشهای سنتی نسبت به تصفیه این آب کدر مبادرت کرده‌اند. البته استفاده از روشهای سنتی تصفیه آب بیشتر مربوط به فصلی از سال است که دورت رودخانه بالاست (Jahn, 1977) در این فصول به علت وجود ذرات کلوئیدی عمل تصفیه آب بدون استفاده از کواگولانت یا منعقد کننده غیر ممکن می‌باشد. استفاده از مواد منعقد کننده شیمیایی رایج در صنعت تصفیه آب مانند آلوم بدلاً اثناً اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی امکان پذیر نیست. در عوض اهالی این روستاهای در تهیه و

به کارگیری مواد منعقد کننده طبیعی مانند قسمتهای مختلف گیاهان و نیز انواع خاصی از خاکها تبحر فراوان دارند. انواع و اقسام این مواد با ذکر مشخصات به ظور کامل بحث گردیده است که علاقمندان می‌توانند به آن مراجعه نمایند (Jahn, 1977, 1981). یکی از معروفترین این منعقد کننده‌ها عصاره دانه گیاهی بنام مورینگا اولیفرا (Moringa olifera) می‌باشد. ماده اصلی انعقاد کننگی این دانه مربوط به پلی پپتیدهای آن و نحوه عمل انعقاد این ماده را شبیه به پلیمرهای کاتیونی گزارش کرده‌اند. (Barth ET.Al., 1982)

ضمناً گزارشات رسیده نشان می‌دهد که در روستاهایی که از این ماده به عنوان کواگولانت استفاده می‌کنند شیوع بیماریهای گوارشی بالنسبة از سایر نواحی کمتر است. لذا در این مقاله سعی شده است اثر کارایی این ماده را در حذف باکتریهای شاخص آلدگی مدفوعی و نیز سالمونلا به عنوان یک پاتوژن مورد ارزیابی قرار گیرد از آنجایی که مورینگا یک ماده گیاهی بوده و می‌تواند به عنوان سوسترا توسط باکتریهایی باقیمانده مصرف گردد بنابراین اثرات این ماده در رشد مجدد باکتریها نیز ارزیابی خواهد شد.

مواد و روش کار: قسمت اعظم بحث پیرامون تشریح مواد و روشها عیناً در مقاله قبلی اینجانب آمده است (بیژن بینا ۱۳۷۱).

در این جا تنها به ذکر مواد و یا روشهای اضافه شده در این قسمت تحقیق اتفاق می‌گردد. کشت و شمارش فیکال استرپتوكوکی ۷۷۵ و سالمونلاتیفی موریوم به روش پلیت زدن به همان شیوه کشت و شمارش انجام شد.

آگار KF استرپتوكوکی (oxoid CM701) به عنوان محیط کشت انتخابی برای کشت *S. faecalis* است. کشت گردید. پلیتها به طور وارونه در درجه حرارت ۴۴.۵ + ۰.۵C برای مدت ۴۸ ساعت در انکوباتور قرار داده شد. گلینیهای قرمز رنگ به عنوان گروه D فیکال استرپتوكوکی شمارش گردید. تایید گلینیها به وسیله رنگ آمیزی گرام نیز توسط میکروسکوپ انجام گردید.

برای شمارش سالمونلا تیفی موریوم از محیط کشت آگار XLD به مشخصات (oxoid CM469) استفاده گردید. این پلیتها در درجه حرارت ۳۷ + ۰/۵C برای مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور قرار داده شدند. بعد از این مدت گلینیهای قرمز با مرکز سیاه رنگ شمارش گردید.

اثر دوز بهینه مورینگا بر روی حذف و رشد مجدد باکتریها در

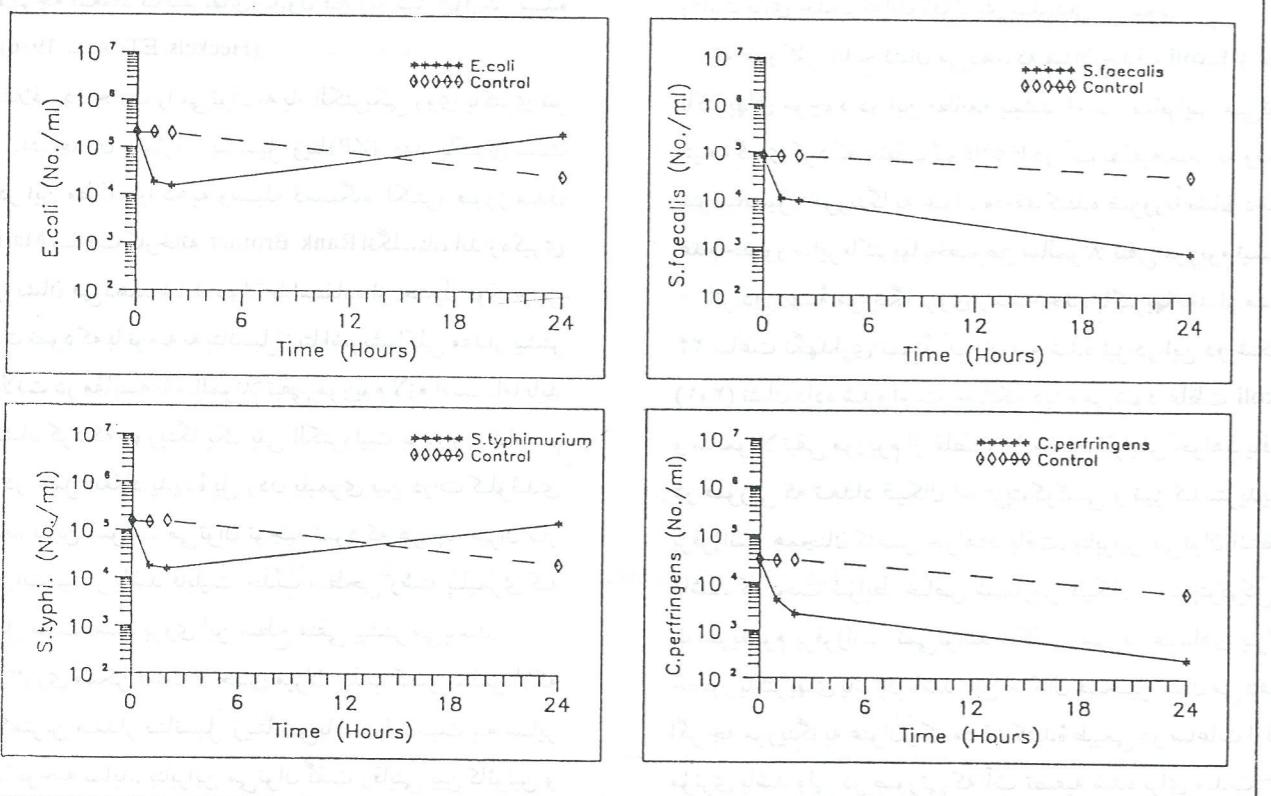
آب مصنوعی تهیه شده با غلظتها مختلف کائولین به عنوان مدل سوسپانسیون بررسی گردید. باکتریهای اندیکاتور و سالمونلای پاتوژن با غلظت مشخص به آب اضافه شد. در هر آزمایش غلظتها مختلف مورینگا به نمونه‌ها اضافه و بعد از اضافه کردن منعقد کننده مقدار کدورت و تعداد باکتریها در زمانهای مختلف تا ۲۴ ساعت شمارش گردید.

کلستریدیوم پرفرازنس بر روی آگار پرفرازنس (oxoid CM587) به همراه تکمیل کننده (TSC) (oxoid SR88) بدون استفاده از زردۀ تخم مرغ کشت داده شد. کلستریدیوم کلینیهای سیاه رنگی به قطر ۲۴ میلی متر روی این محیط ایجاد می‌کردد. پلیتها در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد برای مدت ۱۸ - ۲۴ ساعت در درون یک جاربی هوایی که حاوی یک بسته ماده تولید کننده گاز (oxoid BR38) H_2/CO_2 و یک کاتالیست بود قرار داده شد.

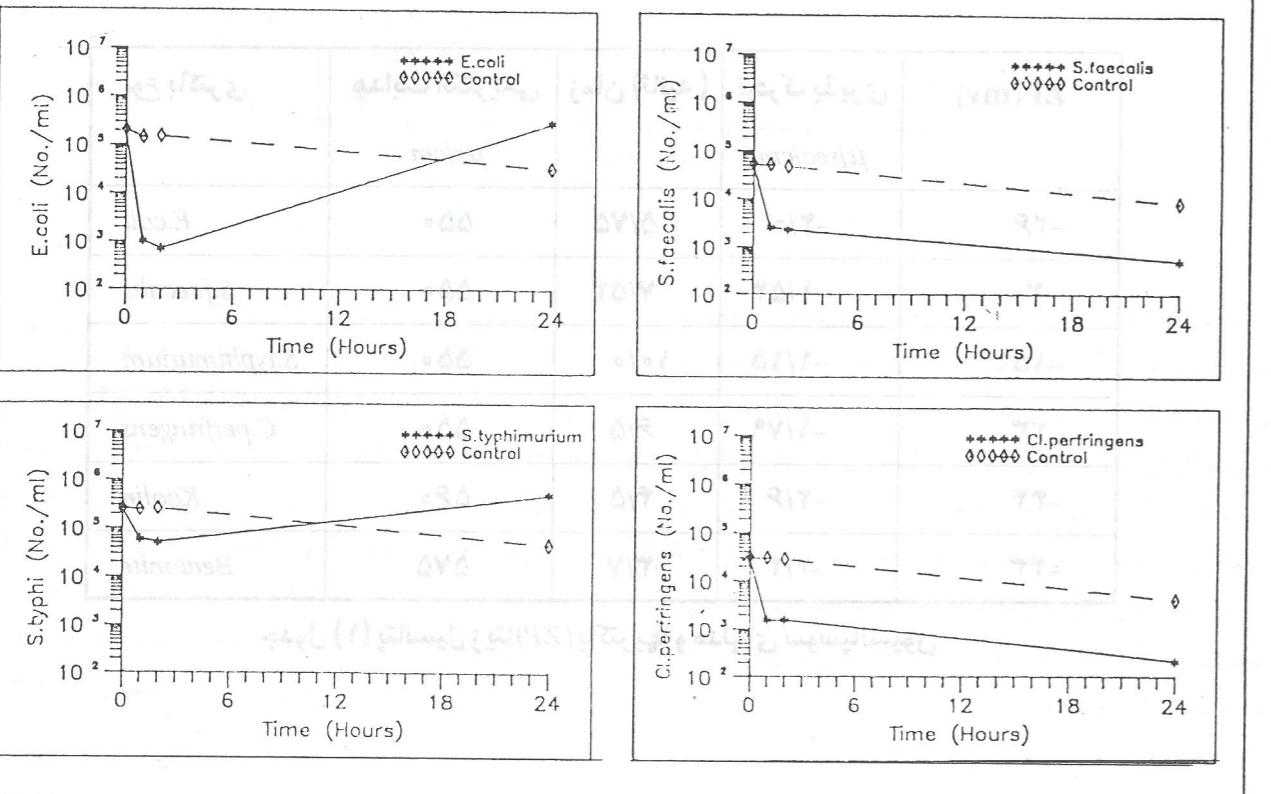
نتایج و بحث.

شکل شماره ۱ و ۲ اثر دوز بهینه مورینگا را بر روی حذف و رشد مجدد اشتریشاکلی، فیکال استرپتوكوکسی و کلستریدیوم پرفرازنس و نیز سالمونلاتیفی موریوم در کدورتهاي ۱۰۰ NTU و ۱۲۰۰ NTU نشان می‌دهد. این شکلها عمل انقاد با استفاده از مورینگا را بعد از مدت یک ساعت تهشیینی نشان داده است. همان طورکه ملاحظه می‌گردد اختلاف زیادی در میزان حذف این باکتریها وجود دارد. اشتریشاکلی بیشتر از سایر باکتریها حذف می‌گردد. حداقل حذف *E.coli* به میزان ۹۹/۵ درصد در خلال یک ساعت اول آزمایش حاصل گردید (شکل ۱). چنانکه ملاحظه می‌شود میزان حذف به غلظت کائولین (کدورت اولیه آب) بستگی دارد که در این مورد قبلاً به طور کامل بحث شده است (بیژن بینا ۱۳۷۲). تنها متذکر می‌شود که میزان حذف با توجه به پدیده جذب سطحی با افزایش کدورت افزایش خواهد یافت. میزان حذف *S.typhimurium* کمتر از سایر باکتریهای تست شده در این تحقیق بود. میزان حذف حتی با استفاده از دوز ۴۰۰ mg/L مورینگا کمتر از ۹۰ درصد بود. علت این اختلاف در میزان حذف را می‌توان به اشکال مورفولوژی این چهار باکتری نسبت داد. به عنوان مثال اشتریشاکلی و سالمونلاتیفی موریوم گرام منفی و متحرک با فلازله‌های peritrichous می‌باشند. از طرفی فیکال استرپتوكوکسی و کلستریدیوم گرام مثبت می‌باشند و از نظر شکل ظاهری فیکال استرپتوكوکی از همه باکتریها کوچکتر و بدون

شکل شماره ۱: اثر مورینگا اولیفرا (۲۰۰ mg/L) در حذف و نیز رشد مجدد باکتریها در کدورت ۱۰۰ NTU

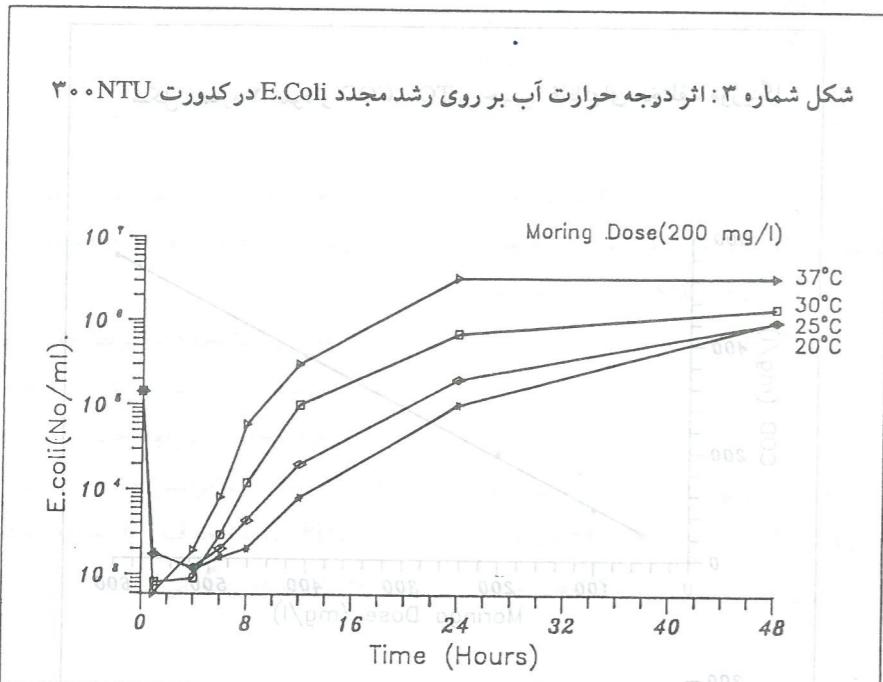

شکل شماره ۲: اثر مورینگا اولیفرا (۲۰۰ mg/L) در حذف و نیز رشد مجدد باکتریها در کدورت ۱۲۰۰ NTU

در شکل ۳ همچنین رشد مجدد *E.coli* را در درجه حرارت‌های مختلف آب تصفیه شده توسط مورینگا را نشان می‌دهد. الگوی کلی رشد مجدد در تمام دماهای تست شده مشابه می‌باشد. اختلاف اصلی تنها در رشد سریع در زمان بین ۸ تا ۱۲ ساعت نمونه‌های است که دارای دمای ۳۰ و ۳۷ درجه سانتی گراد می‌باشدند. اگرچه نمونه‌های آب ۳۰ و ۳۷ درجه سانتی گراد حداکثر حذف را در ساعات اول آزمایش داشتند ولی رشد مجدد باکتریها از همان ساعات اولیه آغاز گشته و بعد از مدت هشت ساعت تعداد باکتریها با تعداد باکتریهای آب تصفیه شده برابر شده و پس از طی مدت زمان ۱۲ ساعت از تعداد اولیه خود بیشتر خواهد شد. لذا می‌توان تیجه‌گیری کرد که در آبهای گرم مناطق

آزمایشات درجه حرارت آب در درجه حرارت محیط آزمایشگاه ۲۰°C+۱ بود. طبق نظریه اوسوون و جیمز (۱۹۷۷) رشد مجدد کلیفرمه را در آبهای آلوده مناطق گرم‌سیری زمانی که درجه حرارت از ۲۰ درجه سانتی گراد بیشتر می‌شود می‌باشد انتظار داشت. لذا در این قسمت مطالعه لازم بود اثر درجه حرارت آب بررسی رشد مجدد باکتریها بعد از عمل انعقاد با مورینگا بروی گردد. ضمناً سعی گردید رنج وسیعی از درجه حرارت را که احتمال دارد در آبهای سطحی مناطق گرم‌سیری اتفاق افتاد را ایجاد نمود. به همین خاطر درجه حرارت آب در درجه حرارت ۲۰°C و ۲۵°C و ۳۰°C و ۳۷°C تنظیم گردید.

شکل شماره ۳: اثر درجه حرارت آب بر روی رشد مجدد *E.Coli* در کدورت ۳۰۰ NTU

گرم‌سیری استفاده از مورینگا در فصول گرم سال که درجه حرارت آب نسبتاً بالا می‌باشد می‌تواند خطرناک باشد. نمونه آبی که در درجه حرارت ۲۰°C ثابت نگهداشته شده بود تعداد کم *E.coli* را در مدت ۸ ساعت از خود نشان داد. افزایش تعداد بعد از این مدت خیلی سریع اتفاق افتاد. از این موضوع می‌توان چنین استنباط نمود که در آبی که دارای دمای بالا باشد مدت زمان رشد نهفته (lag) باکتریها بسیار کوتاه خواهد بود (Lemoyne/1972). اما باید توجه نمود که حتی در مناطق گرم‌سیری بندرت درجه حرارت آبهای سطحی از ۳۰°C افزایش

شکل ۳ (۶۰۱۱) اثر درجه حرارت بروی خاصیت انعقادپذیری و نیز رشد مجدد باکتریها را بعد از عمل انعقاد نشان می‌دهد و همان‌گونه که در شکل مشخص است با افزایش درجه حرارت کارایی مورینگا در حذف کائولین و نیز *E.coli* افزایش می‌یابد. در آزمایشی که درجه حرارت آب ۵°C سانتی گراد نگهداشته شده بود ملاحظه گردید که مورینگا به عنوان یک منعقدکننده اصلی تقریباً بی اثر است. اثر درجه حرارت بروی خاصیت ویسکوزیته آب و نهایتاً عمل انعقاد روشن شده است (Camp ET.AL., 1940).

موفق تر خواهد بود که بار مخالف بیشتری نسبت به پلیمر مورد نظر داشته باشد. ضمناً هر چه نقاط جذب پلیمری کمتر باشد این رقابت برای جذب ذرات کلوئیدی شدیدتر می‌شود.

به طور کلی نتایج نشان می‌دهد که میزان حذف *E.coli* از سایر باکتریهای موجود در این مطالعه بیشتر است. بنابراین می‌توان نتیجه گیری کرد که غلطیت کم *E.coli* در آب تصفیه شده به وسیله سوسپانسیون مورینگا به عنوان منعقدکننده ضرورتاً نشان دهنده عدم حضور سایر باکتریها بخصوص سالمونلا تیفی موریوم نیست. اثر دوز بهینه مورینگا بروی رشد مجدد باکتریها بعد از مدت ۲۴ ساعت نگهداشی نمونه آب تصفیه شده نیز در این دو شکل (۱) نشان داده شده است. چنانکه دیده می‌شود غلطیت *E.coli* و سالمونلا تیفی موریوم از غلطیت اولیه خود افزایش خواهد یافت در صورتی که تعداد فیکال استرپتوكوکسی و نیز کلستریدیوم پرفرازنس همچنان کاهش خواهد یافت. بنابراین می‌توان انتظار داشت که تحت شرایط خاص شمارش فیکال استرپتوكوکی و کلستریدیوم پرفرازنس نمی‌تواند ایکاتور مورد اعتمادی برای حضور باکتریهای پاتوژن باشد. این اشکال همچنین نشان می‌دهند اگرچه مورینگا به عنوان یک منعقدکننده طبیعی در ساعات اولیه مؤثری باشد ولی در صورتی که آب تصفیه شده برای مدت ۲۴ ساعت نگهداشی شود می‌تواند کاملاً خطرناک باشد. در این

فلازل ولی کلستریدیوم حاوی فلازله می‌باشد. وجود فلازله در جذب سطحی و عمل تهشیی بخوبی شناخته شده است (Jones, 1978) گرچه انعقاد باکتریهای بدون فلازله نیز گزارش شده است (Heckels ET. AL., 1976).

اختلاف در حذف را می‌توان به بار الکتریکی روی باکتری نیز نسبت داد. جدول شماره ۱ پتانسیل زیتا (ZP) چهار باکتری تست شده در این مطالعه را که به وسیله دستگاه الکترو فورز مدل Rank Brother II ساخت کارخانه انگلستان اندازه گیری شده را نشان می‌دهد. شاید بتوان با استفاده از جدول فوق چنین برداشت نمود که با توجه به پتانسیل زیتا اشیشیا کلی مقدار بیشتر کواگلانت در مقایسه با سالمونلا تیفی موریوم لازم است. اما باید خاطرنشان کرد که مورینگا یک پلی الکترولیت بوده و مکانیسم اصلی در عمل انعقاد پدیده پل زدن پلیمری بین ذرات کلوئیدی می‌باشد. بدین صورت می‌توان توجیه نمود که هر چه میزان بار منفی ذرات بیشتر باشد قابلیت جذب سطحی رشته پلیمری که دارای بار مثبت است بروی این سطح منفی بیشتر می‌باشد.

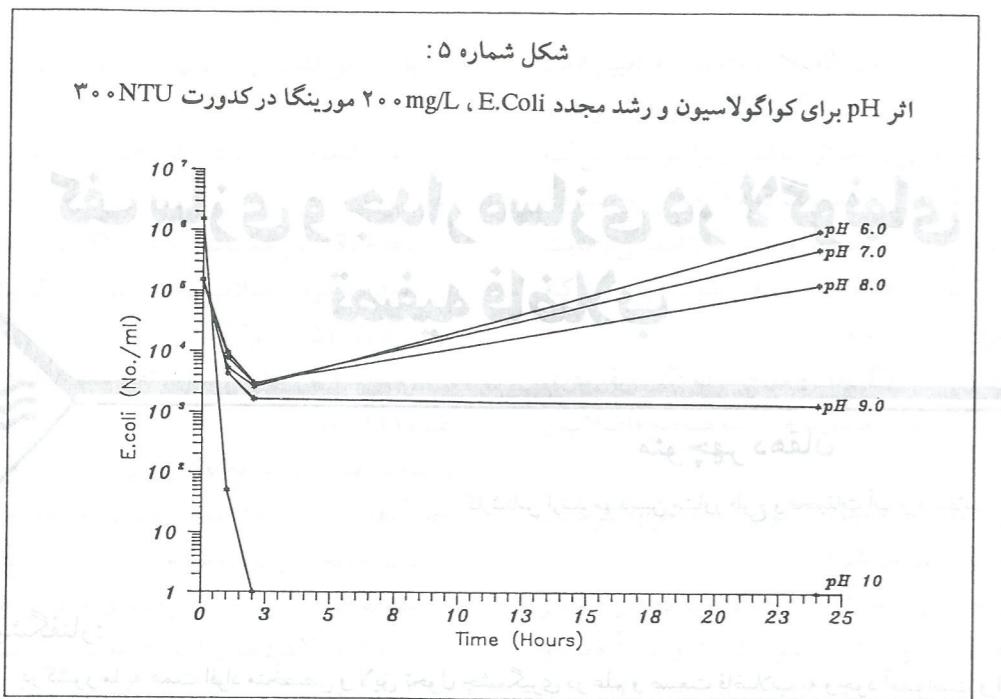
این تئوری ممکن است تا حدی میزان جذب کمتر باشد که درای کمترین مقدار پتانسیل زیتا می‌باشد را نسبت به سایر باکتریها توجیه نماید. بنابراین می‌توان گفت رقابتی بین کائولین و باکتریها در جذب پلیمر وجود دارد و در این رقابت کلوئیدی

ZP(mv)	تحرک پذیری $\mu/\text{sec}/\text{cm}$	زمان (ثانیه)	هدایت الکتریکی $\mu\text{s}/\text{cm}$	نوع باکتری
-۴۶	-۲/۰	۵/۷۵	۵۵۰	<i>E.coli</i>
-۴۰	-۱/۵۳	۷/۵۴	۵۵۰	<i>S.faecalis</i>
-۱۵	-۱/۱۵	۱۰/۰	۵۵۰	<i>S.typhimurium</i>
-۲۳	-۱/۷۹	۶/۵	۵۵۰	<i>C.perfringens</i>
-۳۴	-۲/۶	۴/۵	۵۶۰	<i>Kaolin</i>
-۴۳	-۳/۳	۳/۷	۵۷۵	<i>Bentonite</i>

جدول (۱) پتانسیل زیتا (ZP) باکتریها و مدل‌های سوسپانسیون

خواهد یافت و بطور متوسط درجه حرارت آبهای سطحی کمتر از ۲۰°C می باشد. همچنین گزارش شده است که معمولاً آبهای تصفیه شده توسط اهالی در همان ۸ ساعت اولیه مصرف شده لذا امکان رشد ثانویه باکتریها بعد از تصفیه با مورینگا بسیار کم است. برای اینکه مشخص شود که چه مقدار مواد آلی در نتیجه استفاده از مورینگا به آب اضافه می گردد تست COD و TOC انجام گردید. شکل ۴ نتایج آزمایشات COD و TOC را نسبت به مقادیر مختلف غلظت مورینگا نشان می دهد. اگر چه متذکر می شود که قسمت اعظم COD در خلال عمل انعقاد حذف می گردد. به عنوان مثال TOC حدود ۲۰ mg/l بعد از یک ساعت از عمل انعقاد با دوز ۲۰۰ mg/l مورینگا بدست آمد.

اثر pH های مختلف در حذف و نیز رشد مجدد باکتریها در شکل شماره ۵ (6.12) نشان داده شده است. این تستها در آبی با کدورت ۳۰۰ NTU با دوز بهینه مورینگا یعنی ۲۰۰ mg/l انجام گرفت. pH آب با اضافه نمودن محلول O.IN H₂SO₄ یا O.IN NaOH تنظیم گردید. pH آب بدین طریق بین ۶ تا ۱۰ ثابت گردید غیر از آبی با pH ۹ و ۱۰ رشد مجدد بعد از ۲۴ در ساعت سایر نمونه ها اتفاق افتاد. در pH برابر با ۹ تعداد باکتریها ثابت باقی ماند که این نشان دهنده شرایط نامساعد برای رشد آنها در این pH می باشد. نتایج حاصل در pH برابر با ۱۰ حذف کامل E.coli راحتا بعد از ۲ ساعت نشان می دهد. از نتایج این قسمت مطالعه می توان چنین برداشت نمود که تغییرات pH که به طور معمول در آبهای

سطحی اتفاق می افتد تأثیر چندانی در عمل حذف باکتریها در - رشد مجدد باکتریها در مورد E.coli و سالمونلا تیفی خلال فرآیند انعقاد توسط مورینگا ایجاد نخواهد نمود. همچنین موریوم دیده شد و در مورد C.Perfeingens S.faecalis مشاهده نگردید.

- علت رشد مجدد باکتریها حل قسمتی از مواد آلی مورینگا باکتریها بعد از ۲۴ ساعت را می توان انتظار داشت.

در آب و تشکیل سوبسترا برای باکتریها می باشد

- رشد مجدد باکتریها تحت تأثیر درجه حرارت آب بوده و با

افزایش دمای آب افزایش خواهد یافت

- حذف بیش از ۹۹ درصد از باکتریها در خلال ۱ تا ۲ ساعت pH آب در حذف و یا رشد مجدد باکتریها در خلال فرآیند اول عمل انعقاد حاصل گردید. اگر چه در خلال ۲۴ ساعت انعقاد آب با مورینگا بی اثر است. نگهداری آب تصفیه شده با مورینگا رشد مجدد باکتریها اتفاق افتاد.

References

- Barth, V.H., Habs, M., Klute, R., Muller, S. & Tauscher, B. Bulletin 9, 149-155 (1984).
- Trinkwasser aufbereitung mit Samen von Moringa Oleifera Lam. Chemiker - Zeitung, 106(2), 75-78 (1982).
- Camp, T. R. and Stein, P. C. Velocity Gradient and Internal Work in Fluid Motion., J. Boston Soc. Civ. Engrs. 30, 219-224 (1943).
- Evison, L. M. & James, A. "Microbiological Criteria for Tropical Water Quality." Water, Wastes and Health in Hot Climates. (ed. Feachem, R., McGarry, M. & Mara, D.) pp 30-51. John Wiley & Sons, Chichester (1977).
- Heckels, J. E., Blackett, B., Everson, S. J. and Ward, M. E. The Influence of Surface Charges on the Attachment of Neisseria Gonorrhoeae to Human Cells. J. of General Microbiology, 36, 359-364 (1976).
- Jahn, S. A. A. & El Fadil, E. O. Water Quality Fluctuations in the Blue and White Nile and Green-belt Irrigation Canal South of Khartoum. Water Quality Buzan Bina (۱۳۷۱)، استفاده از گیاه وحشی مورینگا اولیغا در حذف کدورت و E.Coli در آبهای بسیار کدر. نشریه آب و فاضلاب شماره ۹، ص ۱۱
- Jahn, S. A. A. Traditional Water Purification in Tropical Developing Countries. Zeitung, 106(2), 75-78 (1982).
- Jahn, S. A. A. African Plants Used for the Improvement of Drinking Water. Curare 2(3) 183-199 (1977).
- Jones, G. W. The Attachment of Bacteria to the Surfaces of Animal Cells. Microbial Interactions, (ed. Reissig, J. L.) Chapman Hall, London (1978).
- Lemoine, R. The Effect of Environmental Factors on the Growth and Death of Intestinal Bacteria. M.Sc. Thesis, University of Newcastle Upon Tyne (1972).
- Ramadan, E. F., Characterization of Nile Waters Prior to the High Dam. Wasser und Abwasser Forschung 1, 21-24 (1972).
- Jahn, S. A. A. & El Fadil, E. O. Water Quality Fluctuations in the Blue and White Nile and Green-belt Irrigation Canal South of Khartoum. Water Quality Buzan Bina (۱۳۷۱)، استفاده از گیاه وحشی مورینگا اولیغا در حذف کدورت و E.Coli در آبهای بسیار کدر. نشریه آب و فاضلاب شماره ۹، ص ۱۱

شکل شماره ۴: نمودار TOC,COD بر حسب غلظتهاي مختلف مورينگا

